

Hej Anja,

vi läste en artikel i vår lokala press Smålandsposten som du har skrivit. Vi finner att i denna artikel dels finns en hel del påståenden som kräver en förklaring och dels finns även en del felaktigheter.

Redan med din rubrik "*Svårt att bevisa mobbning på jobbet*" får man en uppfattning om att som mobbad arbetstagare är det ingen mening att gå vidare med att försöka få upprättelse. Det behöver tvärtom inte vara så svårt att bevisa att du blivit utsatt för mobbning, dvs kränkande särbehandling. När man som arbetstagare blivit drabbad av kränkande särbehandling är arbetsgivaren skyldig att tillsätta ngn som utreder detta och vid de allra flesta fall då detta görs så har man sitt bevis på att man blivit drabbad av kränkande särbehandling. Problemet är därför inte att det skulle vara svårt att bevisa, utan okunskap om att man som arbetstagare har rätt att kräva en utredning av sin arbetsgivare. Steg 2 för att skaffa bevis är att få en remiss från sin sjukskrivande läkare till ngn av landets utredare vid Arbets- och Miljömedicin. Båda dessa steg har jag gått igenom och har därför solklara bevis. Det är därmed inte tvistigt vad jag har råkat ut för och det borde inte vara det vid andra fall av kränkande särbehandling heller - om man bara vet hur man ska gå till väga. Men det står det ju inte ett ord om i denna artikel.

När det gäller Torsten Heinbergs påstående att "*anmälningarna både är komplexa och svårutredda*" är ett helt felaktigt påstående, för har man en arbetsplatsutredning och en utredning från Arbets- och Miljömedicin (en så kallad sambandsbedömning) så är det inte alls svårt för Arbetsmiljöverket att göra sin utredning. Att det inte skulle finnas några vittnen till dessa arbetsmiljöbrott är också felaktigt. Det finns i stort sett alltid vittnen vid kränkande särbehandling, så också i mitt fall där tre stycken kollegor till mig vittnade hos Arbets- och Miljömedicin.

Vi har själva haft kontakt med Torsten Heinberg i mitt ärende, men Heinberg och Arbetsmiljöverket vägrade att göra ngt trots att han har fått alla utredningar, bevis och vittnesuppgifter. Förvisso har inte Arbetsmiljöverket några egna sanktionsmöjligheter när det gäller myndigheter som i mitt fall (Försvarsmakten), men de ska ju likväl göra en utredning som de sedan ska lämna till åklagare. Dessvärre har Torsten Heinberg helt fel inställning från början om att allt är omöjligt, så då är det ju bättre att stoppa huvudet i sanden och lotsas som om att det inte finns några bevis eller vittnen, för då behöver man ju inte göra ngt på Arbetsmiljöverket.

Lotten Loberg hävdar att "*det inte finns något straff knutet till den föreskrift - kränkande särbehandling i arbetslivet som reglerar trakasserier på arbetsplatsen*". Detta är ju bara delvis sant, då kränkande särbehandling är ett arbetsmiljöbrott och vad gäller arbetsmiljöbrott finns det naturligtvis straff knutna. Lotten Loberg hävdar vidare att "*När det gäller den psykosociala arbetsmiljön är det många gånger svårt att bevisa detta orsakssamband*". Detta är ju också bara delvis sant, för om man vet om att man ska vända sig till Arbets- och Miljömedicin, så finns där mkt duktiga utredare som utan större svårigheter kan påvisa ett samband mellan arbetsplatsens kränkande särbehandling och arbetstagarens sjukdomsbild. Problemen som uppstår är alltså inte att det är svårt att bevisa kränkande särbehandling och att det finns ett samband till arbetsplatsen, utan det verkliga problemet är att arbetsgivare, Arbetsmiljöverket och Åklagarmyndigheten hela tiden matar er inom media med hur svårt allting är. Istället skulle de upplysa arbetstagarna om vilka rättigheter vi har, så att dessa utredningar blir gjorda och då finns ju bevisen där.

Carola Löfstrand ombudsman på Vision verkar ju inte kunna sina egna avtal då hon hävdar *"med en ny lag skulle mobbningsfall kunna lösas genom förhandling på arbetsplatsen, vilket skulle innebära avsevärt ökade chanser för den enskilde att få exempelvis skadestånd"*. Om det är medvetet eller omedvetet är svårt bevisa, men en ren lögn är det i varje fall. Det är ju just detta med förhandling som är det stora problemet för den enskilde när det gäller arbetsskador. Det är nämligen så att fack och arbetsgivare förhandlat fram att om du blir arbetsskadad så kan du aldrig få skadestånd av arbetsgivaren. Det spelar ingen roll vilka lagar som hon syftar till skulle behövas, så kan du aldrig få skadestånd från arbetsgivaren ändå. Detta är framförhandlat i mitt fall via det så kallade PSA-avtalet, där det framgår att du inte har rätt att kräva skadestånd från arbetsgivaren vid arbetsskada, utan är hänvisad till att ansöka om ersättning via AFA-försäkring. Detta med att kräva skadestånd från arbetsgivaren har vi prövat i både Tingsrätt och Arbetsdomstolen, där vi har förlorat stämningen på skadestånd mot arbetsgivaren. Dessutom är det så att kränkande särbehandling infaller under vad som kallas arbetssjukdom i PSA-avtalet och då måste du dessutom först få arbetsskadan godkänd av Försäkringskassan innan du är berättigad till ngt skadestånd överhuvudtaget. Sedan måste du själv bevisa inför en så kallad Vållandednämnd att arbetsgivaren har vållat dig skadan.

Såsom fackförbunden TCO, LO och Saco hävdar att det måste till en ny lag är ju således felaktigt. Det skulle ju räcka att följa lagen som redan finns. Det är ju redan nu förbjudet i Arbetsmiljölagen att behandla ngn så illa så att man blir sjuk eller skadad på sin arbetsplats. Den som drabbas av kränkande särbehandling på sin arbetsplats hamnar i ett enda stort moment 22, där Arbetsmiljöverk och Åklagarmyndighet inte i tillräckligt stor uträkning vill hjälpa den enskilde att få upprättelse. Du är även förhindrad enligt avtal mellan fackförbund och arbetsgivare att stämma arbetsgivaren, utan hänvisas som i mitt fall till PSA-avtalet och hos de privata arbetsgivarna TFA-försäkringen, där det tar så lång tid och är så krångligt att få rätt till ngn ersättning att väldigt få orkar med en sådan process. Jag själv har försökt få skadestånd för mitt sjukdomstillstånd som min arbetsgivare vållat mig redan 2008-10-20, men har ännu inte fått ngn ersättning alls för min arbetsskada. Detta förfaringssätt är ju givetvis inte lagligt, utan strider mot de mänskliga rättigheterna som säger att varje människa ha rätt att få sin sak prövad i en oavhängig domstol inom skälig tid. Detta har även konstaterats av Arbetsstadekommissionens utredning som färdigställdes 2012-08-31 där det tydligt konstateras att den svenska arbetsskadelagstiftningen måste ändras just för att den bryter mot de mänskliga rättigheterna. Vi har nyligen lämnat in en ansökan till Europadomstolen där vi vill få just detta prövat, för det verkar inte finnas ngn vilja i Sverige att få detta ändrat, då detta ju inte är ngt nytt problem.

Vi hoppas härmed att du blivit lite mera påläst och har du några frågor till oss är du välkommen med dem via mail, då vi efter alla dessa år har fått en god inblick i hur den svenska arbetsskademodellen fungerar, eller inte fungerar..

Vänliga hälsningar

Johan Rask
och Per Nilsson